

Lovforslaget har været forelagt LO, FTF, DA og Ligestillingsrådet, der er enig i de foreslåede ændringer.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser  
Til § 1*

Lovforslaget gør det klart og præciserer i overensstemmelse med EF-domstolens afgørelse og den hidtil gældende retstilstand, at ligeløn skal ydes for såvel samme arbejde som for arbejde, som tillægges samme værdi.

På det overenskomstdækkede område vil man typisk tale om »ligeløn for samme arbejde«, og denne sprogbrug opfylder materielt de krav, der må stilles for, at området kan holdes uden for loven under forudsætning af, at de berørte parter – på samme måde som DA, LO og FTF – er enige om at udtrykket omfatter »arbejde af samme værdi«.

Organisationernes fælleserklæring af 16. december 1982, som blev afgivet til Kommissionen under sagens behandling, lyder som følger:

«Hvor der i medfør af kollektive overens-

komster, hvori undertegnede organisationer er part, skal ydes lige løn for samme arbejde, har det stedse været, og er det fortsat vor opfattelse, at kravet på ligeløn ligeledes omfatter krav om lige løn for arbejde af samme værdi, således som anvendelsen af dette udtryk i EF's ligelønsdirektiv og i ILO's konvention nr. 100 skal forstås.

Der vil følgelig ikke kunne opstå strid mellem parterne i en sådan overenskomst, om 2 arbejdsfunktioner, der er indbyrdes forskellige, men dog har samme værdi, skal anses for at være samme arbejde. Om to arbejdsfunktioner har samme værdi må afgøres ud fra en af den almindelige løndannelse uafhængig, direkte vurdering af de pågældende arbejdsgruppers indsats i produktionen.«

Endvidere foreslås, at ordene »på samme arbejdsplads« udgår for at bringe lovens anvendelsesområde i overensstemmelse med lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Danmark ændrede ligebehandlingsloven på dette punkt ved lov nr. 117 af 28. marts 1984, efter at EF-Kommissionen havde anlagt sag mod Danmark. Sagen blev herefter hævet.